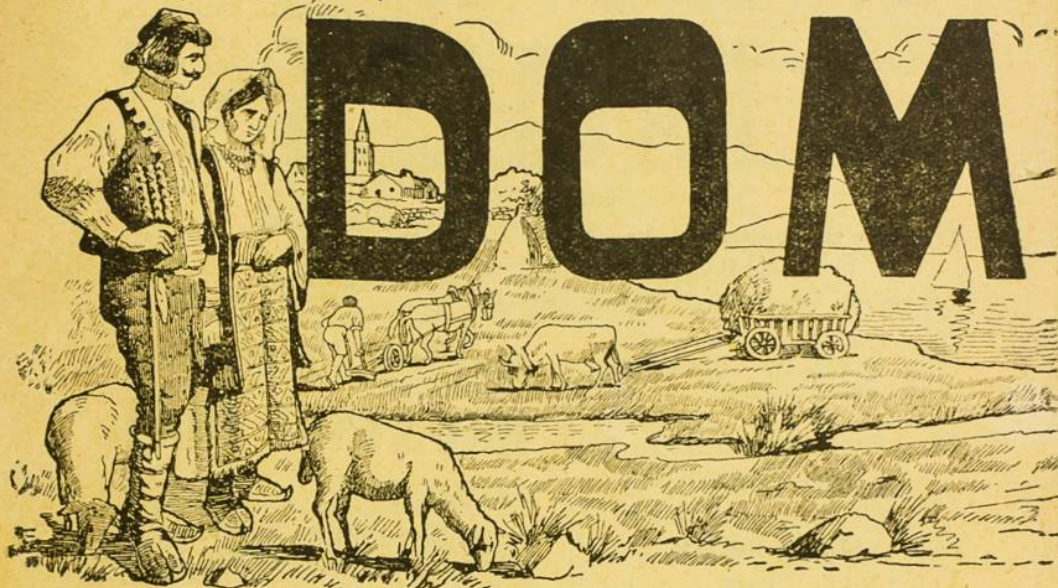


HRVATSKI

DOM



1-2
5/9 - 100
14/9 - 450
17/9 - 110

ARAK ZA MISEC SÍČANJ I VELJAČU 1924. — KNJIGA PRVA.

SADRŽAJ:

1. „Hrvatska Vidovdanska Stranka“. — Spivao: Starac Mijo.

2. Žive rane fra Mije Kotaraša.
Spivao: Starac Mijo.

Ko Slobodu Svoga Roda
Gniči, Tlači, Ugnitava.
Proždrlo Ga More, Voda,
Proždrla Ga Rika Sava!

Ko Slobodu Roda Štiti
Svaka Čast Mu I Poštenje,
Onomu Ču Vinac Sviti,
Onom Moje Udivljenje!

Starac Mijo.

Knjižarska cina . . . Din. 16.— (za tuzemstvo)
„ „ Dolar. Centi 0.40 (za inostranstvo).

Izdavatelj i odg. urednik: Jerinić Miho

Tisak: Pučka Piskara — Šibenik.

„HRVATSKI DOM“

Piva i uredjuje: Starac Mijo

Izlazi na prvi svakog mjeseca na jednom tiskanom arku.

Predplata za tuzemstvo

Za 12 Araka Din. 72.—

Za 6 „ „ 38.—

Knjižarska cina arku Din 8.—

Predplata za inozemstvo i Ameriku:

Za 12 Araka Dolara 2.—

Knjižarska cina Arku 0 20 cent.

(Predplatnici iz inozemstva dobivaju svaki arak kao „Registred“).

Pisma, Pisme, Naručebe, Oglasi i Novci

Za »HRVATSKI DOM«

šalju se na adresu:

MIHO JERINIĆ

ŠIBENIK, Glavna ulica 108. II.

Odgovori Starca Mije: — Braći pisnicima! Sve će primljene pisme doći po redu u Hrv. Domu. Preporučujem vam, da pišete razgovitno sa crnilom i na jednoj strani hartije. Onima, koji su me pitali, kakovih će pisama donošati Hrv. Dom, neka služi ona Preradovićevea, da Pisma nerazumi zapovjdi, slobodna je svomu glasu slidi. i prama tomu svakom je Pisniku slobodno pivat, što mu duša piva.

Hrvati!

Širite i poduprite

HRVATSKI DOM

U trećem arku dolazi nastavak pisme „Žive Rane fra Mije Kotaraša“ i pisma „Hrvatski Narodni Zbor u Splitu“

TVORNICA CRNILA I BOJA
BRATRI FEKEL-OVE
VLASNIK JAROSLAV BARTOŠ



PRAHA - KARLÍN
(ČEHO-SLAVAČKA REPUBLIKA)
TELEFON 2971. — — VITKOVA 8 U.

JOSIP DREZGA i dr.

Društvo s. o. j.

ŠIBENIK

**PRODAJA ŽIVEŽNIH
NAMIRNICA.**

DELIKATESA.

KOLONJALA I LIKERA

na

VELIKO i na MALO.



NOVA HRVATSKA PISMARICA.

Piva i uredjuje: Starac Mijo.

„HRVATSKA VIDOVDANSKA STRANKA“.

Spivao: Starac Mijo.

Prvi oblaci.

Sastali se Smušenjaci,
Cipidlake, Vukodlaci,
Tenci, Repci,
Tintilini,
Sve Strašila
I Plašila,
A uza njih Fraki ini.
Poznaju se svi po dlaci.
Pašićevi su junaci,
Da sastave Stranku Novu
Il kako ju oni zovu:
Stranku Rada,
Stranku Nada,
Stranku Para
I Dolara.

Sastali se Čarlatani,
Pašićevi pouzdani
Elementi,
Dobri klienti,
Da zbor zборе

I da stvore
Novu Stranku,
Na ogranku
Šeher grada Sarajeva,
U blizini mudrog Steva,
Ljubitelja,
Štovatelja,
Punih kasa
I klobasa,
Slavnog vodje radikala
I Vojvode od Bakala!

„Nedaleko tam' od Pala,
„Bosanskome na Vulkanu“
— Veli Stevo — „Tlo je zgodno,
„Sijat ćemo zrno plodno.
„Ovdi nikne sime svako
„I bez sitne kiše lako.
„Izniknut će Nova Stranka
„Do jutrnjeg bila danka.

„Ime ćemo njoj mi dati:
 „Nova Stranka Vidovdanska!
 „Nek Hrvatska znade Banska
 „I Slovenci i Hrvati,
 „Katolici, Muslimani,
 „Da će samo u raj doći,
 „Onaj, ko će s nama poći,
 „Da zajedno s nama radi,
 „Da Pašiću Bradu gladi.
 „Ko prot novoj stranci bude.
 „Dopast će ga muke hude,
 „Da će povist pričat znati.
 „Sada treba svi Hrvati
 „I radnici i seljaci,
 „I pametni i bedaci,
 „Da nas slide kao slipi,
 „Ako žele da im lipi
 „Danak svane,
 „Sunce grane,
 „Po Ustavu Vidovdana,
 „Remek dila Velikana,
 „Sve bez ljage i bez mane.
 „Neka živi sad „Hrvatska“
 „Vidovdanska Stranka“ bratska;
 „Neka živi Stari Medo —
 „Njegovo je Stranka Čedo!

Kada Stevo svoj dovrši
 Umni govor i rasprši
 Svaku sumnju o ljubavi,
 I pokaže da je „pravi“
 On potomak republike
 Dubrovačke, naše dike,
 Ustane se tad Bafati
 Ivo, pak će u sve glase,
 Da ga čuju gola brda,
 I u njima tušta krda;
 Da ga sluša grad i selo,
 I u njima malo, velo;
 Da ga slidi sve što čuje,
 Kako „Hrvat“ sriću kuje;
 Da ga motri sve što gleda,
 Kako liže kuske meda;
 Da s njim radi sve što misli
 Svojom glavom, kad ga stisli
 Sa svih strana buzdovani,
 Svi u srimi okovani.

„Rodila te, brate Stevo,
 „Dubrovkinja sretna mati;
 „Da sam pisnik, ja bi „pevo“:
 „Svaka tvoja nek se zlati!
 „Ideja je lipa, krasna,
 „Nova Stranka nije basna
 „Ezopova,
 „Ni Jobova,
 „Čvrsti temelj ona ima,
 „Za članove svakog prima,
 „Ko će zborit u sred grada
 „Beograda
 „U Skupštini,
 „U Suštini,
 „Otvoreno i rič pravu,
 „Politiku vodit zdravu,
 „A ne slidit Radićeve
 „Bezmislice,
 „Bezposlice,
 „Pune snita, punc „pleve“;
 „Korošćeve blezgarije
 „I Spahine sanjarije.
 „Stvorit ćemo Novu Stranku
 „Na podanku
 „Šeher grada Sarajeva
 „Evo tebi tvrda „vera“.“

Ivo rekne i poljubi
 Mudrog Stevu u sred čela,
 Sarajevom vist raztrubi,
 Da se širi sve do sela.
 Zubim škripne, pouzda se
 U se i u svoje kljuse,
 Pa na teške skoći noge
 I okrene rodu roge,
 Da okuša sladke kuse,
 Koje kuha Pašić gazda,
 Za prijane svoje vazda,
 Kad ih želi prevariti,
 Namamiti
 Na led tanki, sladku meku,
 Da jezičac svoj ispeku.
 Na poso se Ivo dade,
 Sve će uspit ima nade;
 Seljak glup je, radnik jadan,
 A činovnik bos i gladan,
 Obrtnici i trgovci

Bez Dolara slabi lovci.
Svi će složno udariti,
Svi će skupa udaviti
Antu, Meha i Stipicu,
Ulovit ih u stupicu,
Ko tri miša sve bez repa.

Nova stranka bit će „lepa“,
Nade ima, ina nadē,
To u Bosni svak već znade,
Pa i vrabci na mom krovu,
Da će Pašić Stranku Novu

Zavoliti,
Obljubiti,
I da će joj dati para,
Lira, Franka i Dolara,
Sve valute dobre, zdrave
I njegove polu glave!
Od kadife i od svite
Cili miraz i odoru,
Gjul-ružice, rumen zoru,
Njegovo je — Zadnje Dite!

Mudri Stevo
Gleda „levo“,
Sladki Ive
Pije pive,
Vesele se oba „brata“,
Nova Stranka svih „Hrvata“,
U bilomu Beogradu,
U marljivom dnevnom radu,
Okupit će sve „Hrvate“,
Plaćat će im se na rate,
Sve zasluge i zarade,
Kako Pašić-plaćat znade.

Zadovoljstvo svud će vladat,
Niko ne će više stradat,
Nestati će crnog glada,
Nestati će ljutih jada,
Koji more Muslimane,
Hrvatima koji rane
Teške sada zadavaju,
A Slovenci svi u raju
Skakati će ko andjeli,
Svi radosni i veseli.

Da su stekli,
Što im duša rajska traži;
Da su spekli

Korošeca,
Slovenskoga talmi sveca
I njegove krupne laži.
Na gvozdenu teškom kocu,
A u slavu starom Ocu,

Kaži traži,
Da prevari,
Da zavede,
I u maži
Da ostvari
Stare snove
I prevare,
Sa dva lica,
Puna trica
I kućina!

To je njeg'va imovina,
Slovincima koju pruža,
U kitici majskih ruža,
Njeg'va ruka,
Sa dva struka,

Na cidilu da ostave
Sve Hrvate Katolike,
Sve Hrvate Muslimane,
Preko Drave,
Preko Save,

Preko brda Velebita,
I Vrbasa plahovita;
Da im rane,
Sad zadadu.
Kakve izrod zadat može
U srid srca, u srid kože
Svome bratu,
U inadu,

Kad se s njime on zarati,
Da mu plati,
Trista groša,
Bez raboša
I sapuna,
I bez struna
Od gusala
I cimbala,

Samo da ga on okrade,
Da prevari, preda nj pade,
Da mu bilo prestat' stade
Za slovenski narod kucat
I da počne živo pucat
Na Hrvate tvrdokorne,

Na seljake mirotvorne,
Na radnike prave mrave,
Na Muslime „Kemaliste“,

Da udave
Radićevce,
Smišne „pevce“.
Da prebiju
Svacom šiju,

Ko se broji medju čiste.
Starčevića stranke Ante;
Da Pučkašim kriknu,

Glasno viknu:

„Deder stante,

„Vi slugani,

„Vi robovi,

„Vi glupani

„I stvorovi

„Crnog Rima,

„Koji svima

„Na Balkanu junacima

„Prave Vire.

„Kopa raku motikama,

„Polugama!

„Pasje gire,

„Manite se politike

„Rimske klike,

„A ljubite

„I grlite

„Svetog Savu —

„Vašu Slavu!

Crnogorci, Makedonci,

Vojvodjani i Istrani,

Dašmatinski prazni lonci

Za Pašićem svi su pjani;

Svi ga ljube kao Tele

Zlatno, pa se i vesele

Ko nikada Pašić sada,

Sa „Hrvatskom“ Strankom Rada,

Antu, Meha i Radića,

Zgnječiti će ko tri ptića,

Još u gnizdu golubića.

Nestati će onih bića,

Koji narod ludi truaju

I Pašića bidnog psuju.

Kad „Hrvatska Nova Stranka“

Radeć uvijek bez pristanka,

Vodje roda hrvatskoga

I slovenskog sve utluče,

Okitit će Ivo kuće

I Pašića slaviti „boga“,

Da je njegov va mudra glava

Za ladala, kuda Drava,

Dunav, Vrbas, Krka, Sava

Plaho, žurno, burno teče;

A Pašić će k nebu leće

Obratiti u vis gori,

Sretan da se u kut sori

Radić Stipe, Mehmed Spaho

I Korošec Ante plaho.

A vladika Dimitrije,

Užgati će sviće dvije,

Za njihove grišne duše,

Da s' u paklu ne uduše,

Ko što svi se guše tamo,

Uz sotonu Belzebuba,

Kojino su jednoć samo

Pokazali do dva zuba

Pašićevoj Sidoj Bradi!

Sad će znati svi ti gadi,

Sve što može Stranka Nova —

Zlatni Ivo, koju skova.

Pašićeva Kraljevina.

Ovo čudo,

Nečuvano,

Nije ludo

Zamišljeno,

Zbiti će se sve vam ovo,

To je stalno, kao Slovo

Pisma Sveta

Od „Zavetâ“

Starog, Novog, ali kada? —

Dè, poslušaj malo sada.

Vidovdanska kada Stranka,

Radeć uvijek bez pristanka,

Sve Slovence,

Muslimane,

I Hrvate,

Kao Kenjce

Odabrane

I bez plate

U svespisko kolo združiti,

Da Pašiću virno služi,
 Vidovdanski da provede
 Ustav milom,
 Kad nemože grubom silom,
 Uz svu pomoć batinaša,
 Čarlatana, propalica
 I šarafa, mutikaša,
 Svoga roda izdajica,
 I da vodu na mlin svēde,
 Koji ima sve bez vatre,
 Da hrvatske glave satire.
 A' ako li ne uspije
 Nova stranka u njen' radu.
 Tad će one zmiје dvije
 Dignut buru sličnu Hadu.
 Sikiram će glave sići,
 A mašklinom bogomolje
 Katolika i Muslima
 Rušit, pa će glavu dići,
 Sretne da su svima dolje
 Odolile kumirima.
 Kad Slovence sve poraze
 Graditi će nove staze,
 Na kojim će jezdit kola
 Sva dva vola,
 Okićena gjul-ružama,
 Narešena ljubicama,
 Karanfilom i bosiljem,
 Gorkim smiljem
 I koviljem,
 A u kolim Sida Brada
 Vozit će se iz inada,
 Preko huma i grobova,
 Što ih spravi Stranka Nova.
 Kuda Pašić proći bude,
 Susretat će nove Lude,
 Sve pristaše Vidovdanske
 Stranke! Ne će više Banske
 Bit Hrvatske,
 Nestati će Slovenije,
 Herceg-Bosne, Dalmacije;
 Izčeznut će Crnagora,
 Bačka, Banat, Vojvodina.
 Zagrebačkog u sred Zbora
 Podignut će Pašić čašu
 I kliknut će do tri krata:
 „Nestao je rod Hrvata!

„To je moja Domovina —
 „Pašićeva Kraljevina!“
 Kad to rekne i izusti,
 Mirno će mu bit pri duši,
 Ne će žalit, da izpusti
 Zaduži dabak. Njeg' ve uši
 Da ne čuju prigovore
 Od Hrvata,
 Da ih on je mirne stvore,
 U srid rata,
 Privario diplomatski,
 Stari - Lisac i nebratski!
 A pristaše Vidovdanske
 Stranke u sred Banske
 Hrvatske će dignut buku.
 Rod će gledat gdi se tuku
 Medjusobno kao svrake,
 Za dvi dlake
 Pašićeye,
 Sa Brade mu bile,
 I trebat će sile
 Oružane
 I još vojskom pojačane,
 Sto topova, mitraljeza,
 Da čuvaju mrtvog kneza,
 Da se red, mir ne naruši,
 Da pokoja dadu duši
 Sidog Starca i po smrti!
 Da mu niko ne provrti
 Bačvu-glavu, pa da vidi
 U moždanim što mu sidi
 I kakvi su tamo crvi
 I pandrvi
 Ne dali mu živa mira
 U mladosti,
 U starosti;
 Da l' u glavi ima čira
 Od bolesti Stara Lija
 Što se zove baš: Manija!
 Il je tamo tužna slika,
 Još tužnije uspomene,
 U kojoj se vide vene
 Zamrznule sve u krvi.
 Od bisnila prot Hrvata.
 Il u njima bakterij
 I množi se svakog sata,
 Na milijarde, bilijune,

Koji bratsku slogu trune,
I neslogu svugdi širi —
Gdi upljuvak taj zaviri?

Hrvatska Zvizda.

Oj Smutljivci, Carlatani,
Skrivajte se izpod krova,
Zbrojeni su vaši dani,
Prevara je Stranka Nova,
Pa se ona zvučno zvala,
Vidovdanska i „hrvatska“.
To je šala bez uspiha,

Puna smiha,
Sad u ovo novo doba,
Kad se diže Ruka bratska
Sa Sivera,
Da iz groba,
Bez Divera,
Bez Koprena,

Hrvatskoga digne roba;
Da ga h'jena
Ne proguta
Ona ljuta,

Koja buni Srbe braću,
Pisme piva oštrom maću,
Na ustanak proti bratu
I Slovencu i Hrvatuu,
Ko da će ih složiti tane
I jatagan žedan krvi.

Razbojničke to su mane!

Nema Sile, da nas smrvi,
Nema Glave, da nam vlada,
Nema Para, da nam sada
Pozačepe usta!
Uzalud im pusta
Nasilja i muka!

Dok nas bude nas Hrvata,
Ljubit ćemo Srba brata,
Al na Svomu Pašić Stari
Neka samac gospodari,
A u Našem rodnom Kraju,
U hrvatskom božjem Gaju,
Mi Hrvati gospodari,
Vik smo bili stari;
Pa i sada to će biti
I bez kapi krvi liti.

Svakom Svoje
Neka bude,
Namah će se braće Troje
Rišit hude,
Crne more,
Koja mori
Naše grudi!
Doć' će ljudi
Od razuma,
Bez zuluma,

I složiti će oba brata,
U dva sata,
Srba i Hrvata,
Da u slozi živu, rade
Bez batina i tamnica,
Bez višala, bez glavnica.
Bit će sloge ima nade,
Al dok razum medju nama
Ne zavlada ulicama,
Ne trebamo mi Hrvati,
Da nas Pašić blatom blati,
Da nam krnji stara prava,
Da nam kosi uda zdrava,
Složimo se svi uz Stipu
I branimo Našu Lipu,
Kojuu nam je Gospod dao!
Hrvat nije jošter spao,
Da se klánja Sidoj Bradi,
Da na njemu Pašić jaše —
Svi branimo što je naše!

Oj Gmizavci,
Oj Puzavci,
Ulizice,
Izdajice.

Kanite se mudrolija,
Stara Lija,
Za prolaznu, taštu Slavu
Prevarit će svetog Savu,
Kao što je prevario
Zbor „Hrvata“. kad je bio
Druga tuka,
I radio proti volji
Hrvatskoga puka,
Tražeć bolji,
Ugodniji,
Podnesniji,

Jaram bratski,
Da hrvatski
Rod proguta,
Ona Guja Ljuta,
Koja ne će biti sita
Na obadva svita.

Čuvajmo se varalica,
I svih novih smicalica,
Držimo se naše staze,
A neka nam prava gaze

Ljudi „Novi“

I Trutovi,

Puni grča i otrova!
Zapivajmo složno, da se
Na sve strane čuje glase:
„Na treba nam Vidovdana,
„Ne treba nam novih rana,
„Ne treba na Stranka Nova,
„Nek nas vodi Radić Stipe,
„Kroz hrvatske stare Lipe,
„Uza nj stupa rod Hrvata,
„Za nj će dati svakog sata:
„Život, glavu,
„Svaku slavu!
„Za nj će dicu žrtvovati,
„Za nj će žene prigroriti,
„Za nj rodjake pozaklati,
„Za nj didove u top zbiti;
„Za nj će babe oslipiti,
„Za nj će snahe sve ubiti,
„Sve za Stipu, koga resi
„Močna Zvizda sa Nebesi;
„Koji mudro narod uči,
„Da u svojoj Zlatnoj Kući
„Sam gospodar, iza Boga
„Za života bude svoga!“

Ko sad novu stranku stvara,
Taj Hrvatim srce para,
A sam sebe kruto vara,
Kada misli, da će para
Za izdajstvo Pašić dati!
Žalosna mu bila mati,
Koja ga je porodila.
I sa mlikom odgojila,
Da on bude izdajica,

Da on bude poturica
Svoga roda i plemena
Za sve vike i vremena!
Nestao mu rod, kolino,
A ti, mila Domovino,
Kada umre, njegov kōsti
U tvoje ih nemoj krilo
Primit milo!

Oči njegov ti na osti
Tad nabodi; kaži rodu,
Da izrodu

I po smrti nema mista
U blizini Spasa-Krista!

Izdajice,
Propalice,
Stid vas bilo!
Vaše dilo,

Sramota je cilom Rodu,
Koj se bori za Slobodu!
Manite se tajnih spletka,
Manite se bojnog metka,
Protiv braće svoje krvi,
Prije neg vas narod smrvi,
Kao što se mrve mravi;
Prije neg vas puk udavi,
Kao što se duše dave
Grišne posli svitske slave,
U sred pakla u plamenu
Ognja živa paklenoga.

Ruglo rodu i plemenu
Svi ste skupa Smušenjaci,
Dokle bude svita voga,
Pašićevi vi junaci,

Vi lakaje,
Starog Baje,

Sa čela vam žig sramote,
Nepoštene rad rabote,
Vaše nigda nestat ne će,
Kad za tanjur sitne leće,
Vi ste htili,
Tudjoj sili,
Prodat narod, svoga brata!
Izdajice vi Hrvata,
Kukavice,
Poturice,
Stid vas bilo vašeg dila!

A ti majko svih Hrvata
Nadahni me, nek mi Vila
Pismu piva ko nikada,
Nek nas riši svakog jada,

I lanaca
I singjira,
Svih stranaca
I kumira,
Koji ljube tudje skute,
Koji slide tudje pute,
Koji tvoju traže glavu
Da prošire svoju Slavu.

Dodji Vilo s Velebita,
Pod tvoje me primi krilo.
Više vridi tvoja kita
Gorskog cviča, sladka Vilo.
Neg li trista carskih dvora

I ordena
Pozlačena!

Dodji, Vilo, sad je hora,
Da me dižeš pod oblake,
Da mi nosiš pčee svake,
Da ja pivam momu Rodu
Hrvatskomu Zor-Slobodu,
Za koju se Hrvat bori
I na moru i u gori.....

Dodji, Vilo, i zagri
Rod Hrvatski, narod vrli,
Iz sna njega deder preni,
Da se opre divljoj h'jeni,
Kojoj sladko ime daše,
Da prevare ljude naše.
Njoj jè ime: Stranka Nova
Hrvatskoga Vidovdana;
Od Pašića podkovana,

Stranka rada
I parada!
Stranka para
I Dinara!
Stranka smrada,
Svaki h jada!
Stranka laži,
Paralaži!
Stranka buke,
Halabuke!
Stranka rōda

I izroda,
Koji Ive bidni „skova“!

Glas sa Sušaka.

Kada Ivo neuspio,
Na nj je Pašić ljutit bio:
Al tad skoče novi znanci,
Pašićevi mrki janjci
Grolj, Bože,
Marko-Viči,
Tvrde kože,
Goli ptići

I polete do Sušaka.
Misleć naći tu bedaka,

Da ih slide
U sred bide!

S njimā leti Mihā-Lović
I naš masni Tomljen-Ović,
Stari maćli

I kačaci,

Pa sve grozne suze liju
Na očigled svijuh
Primorskih Hrvata,
Korenika prije rata,
Misleć da su sad gavrani

I ajvani,

Pa da će ih ulariti,
Ko magarce zamamiti
I dovesti pune jada
Na poklone Sidoj Bradi!

Al Hrvati na Sušaku,
Opipavši svaku dlaku,
Znadu dobro, kakvi jadi
Pritisli ih eto sada,
Pod upravom centralista,
Pod mamuzam monarhista,
Pod singjirim rojalista,
Pašićevih zor-fetista,

Da ih trista
S neba strila
Probilo do vika!

Sušak sluša uzdisaje,
Sušak sluša tanke glase,
Sušak sluša i vapaje,
Sušak sluša, al ne da se
Prevariti,

Zamamiti,
 Ima bistro, vedro oko,
 Sluša, pazi i duboko
 Sve razmišlja, što ko piva
 Pa im tiho odgovara :

„Vi ste diva
 „Sva u svili odivena,
 „Sva u zlatu okićena,
 „Srce joj je puno čara,
 „Al ne ćemo da se vara
 „Više ikad rod hrvatski !
 „Manite se velegradski
 „Zlatni paži,
 „Puni Laži,
 „Mudrolija,
 „Lakrdija,
 „Hrvatim je dojadila
 „Vaša Lija !
 „Daleko vam srića bila
 „Od hrvatskog našeg dvora !
 „Jednoć ste nas prevarili,
 „Jednoć ste nas namamili,
 „Sad je hora,
 „Da svak svoju Kuću gradi,
 „Bižite od nas gadni smradi !
 „Sve što nama vi pružate,
 „Sve što nama vi nudite,
 „Sve što nama vi nosite,
 „Sve je varka,
 „Svetog Marka
 „Iz Mletaka !
 „Poznamo vas, Faraoni.
 „Poznamo vas, Lazaroni,
 „Poznamo vas, o Leviti,
 „Vaših varka već smo siti !
 „Poznamo vam srca, duše,
 „Potamnule. Kao skuše
 „Htili biste na vrh mora
 „Opet plivat, da vas nose
 „Na ramenim gole, bose
 „Noge, ruke svih seljaka
 „I radnika,
 „Cinovnika,
 „Da budete opet jaka
 „Ruka, koja narod mori
 „I na mora i u gori
 „Izmišljenim zakonima,

„I suludnim naredbama,
 „Da budete nama svima,
 „Muka živa nad mukama.
 „Poznamo vas, vi ste žene
 „U odilu bisne h'jene ;
 „Poznamo vas, vi ste „braća“ ,
 „Koja za vrat rod naš hvaća ;
 „Poznamo vas, vi ste oci,
 „Našem rodu zli proroci ;
 „Poznamo vas, vi aduli
 „Našeg roda farabuti ;
 „Poznamo vas, orih tvrđi
 „Vi ste, Hrvat vama smrdi,
 „Pak se za to podižete,
 „I kumirim zaklinjete,
 „Da će vama
 „Svim silama
 „Uspit, slomit slogu, bratstvo
 „I hrvatstvo,
 „A na slavu tlačitelja,
 „Novih lažnih Spasitelja.
 „Varate se, vi askiti,
 „Hrvati su već vas siti ;
 „Daleko vam od nas kuća,
 „Sagnila vam desna pluća,
 „Proždrlo vas more, voda !
 „Kanite se našeg roda
 „Hrvatskoga,
 „On imade vodju svoga,
 „Ime mu je : Radić Stipe,
 „Nosioc je On Slobode,
 „Krasne, divne, vične, lipa.
 „Vaš nas oštri mač još bodē,
 „Niste porod naše krvi,
 „Grobari ste naši prvi !
 „Manite se našeg mora,
 „Manite se naših brda,
 „Manite se naših borā,
 „Manite se naših krda,
 „Manite se naših slova,
 „Vaših zloba i okova
 „Prepune su naše grudi !
 „Niste ljudi ;
 „Vi ste zviru,
 „Iz oči vam zloba viri !
 „Ako ćete s nama biti
 „I rumeno vince piti,

„U veselja i radosti
 „Tad bacite oštre osti
 „Iz hajdučkih vaših ruka.
 „Manite se strile, luka,
 „Manite se svih višala
 „I singjira i tamnica;
 „Manite se ludih šala,
 „Bezmislenih paradica!
 „Sakupite sile vaše
 „I poštuju što je naše,
 „Pak vam ne će trebat više
 „Nove stranke, poprduše,
 „Velegradske koju smuše,
 „U Hrvatskoj osnivaju,
 „Pelivaneć sve o raju.
 „Kada Bog je svit taj stvaru,
 „Svinji nije dao roge,
 „Da probada mlado, staro,
 „Nego slabe zube, noge,
 „Pa se vaših noga, zuba,
 „Nit bojimo, nit plašimo!
 „Vaša stranka, to je guba!
 „Mi u uspih ne dvojimo
 „Naše borbe, našeg prava,
 „Na ramenu dok nam glava,
 „Čila, zdrava, pamet bistra.
 „Vas proklinje tužna Istra,
 „Vas proklinje bidna Rika,
 „Hrvatskoga roda dika;
 „Vas proklinje svaka Mati:
 „Nas čuvaju na Sušaku
 „I snagu nam daju svaku:
 „Bog i Hrvati!“

Duh Vile s Velebita.

Dodji, Vilo, i donesi
 Što najbolje tebe resi,
 Da darujem Rodu momu,
 Slavnom Rodu Hrvatskomu,
 Koji ljubi svoju grudu,
 Koji mrzi zavist hudu,
 Koji čuva svoje stine,
 Brda, polja i doline
 Od tudjinske puške, mine;
 Koji ne će što je tudje,
 Ali svoje brani prudje

I pred Bogom i pred Sudom
 I pred onom Glavom Ludom,
 Koja no je — Bog da prosti —
 Puna plama i radosti
 Pokušala stvorit Stranku
 Prot opanku
 U sred sela, u sred grada,
 Puna nada,
 Da će skršit Moć Hrvata
 I ugušit Glas Slobode;
 Da će moći svakog sata
 Prevest narod preko vode
 I kad sunce jarko mine,
 U tudje ga odvest Mline,
 Da ga mlije,
 Da ga bije,
 Da ga gniči,
 Da ga liči,
 Kako hoće batinaši,
 Ti zlotvori kleti naši;
 Kako hoće ona Sila,
 Što se zove Kamarila,
 Koju oko ti ne vidi,
 A stopu ti svaku slidi,
 I za petam tvojim stoji,
 Pa ti svako dilo broji
 U pripravi,
 Da te spravi,
 S onu stranu brave vrata,
 Jer ti ljubiš rod Hrvata;
 Da ti sudi,
 Zakon hudi,
 Izmišljeni
 I stvoreni
 Sve od ljudi i skotova,
 Kakova je Stranka Nova.
 Dodji, Vilo, hajd'mo skupa
 Tražit ljude po Balkanu,
 Sve poštene,
 Bezazlene,
 Da se slože! Ova glupa
 Da prestane više borba,
 Što zadaje ljutu ranu,
 Da je svima puna torba.
 Šumadincu, Crnogorcu,
 Od vikova divnom borcu;
 Makedoncu i Bošnjaku,

Hercegovcu, Dalmatincu,
Slovincima, Hrvatima,
I u jednu ričicu svima
Dodio je jaram klike
Zakulisne politike!

Dodji, Vilo, i sidini
Braću od tri svete vire,
Nosi njima tamnjan, mire,
I uberi na maslini,

Do tri grane,
Vidaj rane,
Što ih zada,
Tužna vlada,
Miljunaša,
Kaputaša,

Vlada Sile, Koplja, Topa,
Da Slobodu nam zakopa,

Da nas sruši
I uguši,
Da nas mori
I umori,

A sve jer je svakom sinu
Milo ljubiti Domovinu,
I majčinu rodnu grudu,
A prezire zavist hudu,
Koja kvači,
Koja tlači,

Srbijance — Dobrijance,
Hrvaćane — Mudrijane
Muslimane — Odabrane
I Slovene — Mirne žene!

Dodji, Vilo, braću skupi
Rastuženu,
Omraženu,

I na jednoj nek se klupi
Slože, već je davno vrijeme,
Da se zgñići kivno sime
Medju braćom, koje slogu

U neslogu
Pretvara
I još vara
Svit zemaljski

I svit rajski,
Da je narod cili sritan

I prisritan,
Od kad s njime vlada četa,
Od Roda prokleta,

Policijskih bajuneta.

Ujaci-Pašićeva Nada.

Stari Baja, Sida Brada,
Koj bez mozga „svitom“ vlada,
Na Ujake oko baci,
Pašićevi da ulaci
Svi postanu. Al Ujaci
Ne viruju sidoj dlaci,
Oni ljube rodnu grudu,
Ne priznaju prevlast hudu,
Na sva usta poručiče,
Šta na srcu njima biše:

„Ti si vrana.
„Grdna rana,
„Koga hrani,
„Onog shrani!

„Mi nedamo Bosne naše,
„Ne tražimo što je vaše,
„Prste k sebi!
„Jaoh tebi,

„Ak' u naša takneš gnizda,
„Pomrćat će tvoja zvizda!
„Oj Pašiću, tudji sine,
„Kuća ti je priko Drine!
„Ti od Bosne stoj daleko,
„Ovdi nije za te mehko
„Tlo bosansko! Mi Hrvati
„Povist znamo

„I nedamo,
„Da nam iko u nju dira.
„U tebe je slaba vira,
„Ne ćemo ti Bosnu dati,
„Da ju strpaš ispod šije,
„Ljute Zmije!

„Bosna traži što joj patri,
„A Ujaci svi u vatri
„Ginuti će za nje prava,
„Dok im rusa na ramenu
„Bude stati glava.

„Pri će kamen na kamenu
„Puknut, Brado, nestat tebe,
„Neg Ujaci prodat sebe!
„To zapamtiti, Brado Sida!
„Poželi li očnjeg vida,
„Kad bi narod mi izdali

„I Pašiću moć podali,
 „Da s hrvatskim zemljam vlada!
 „Bolje da nas i nestane,
 „Da nas crni Had proguta,
 „Nego da nam „braća“ rane
 „Zadavaju izood skuta.
 „Ne će fratri ni popovi
 „Pašićevi bit robovi!
 „Ne će fratri ni popovi
 „Sa Pašićem ikad kašu
 „U zemljanoj varit tavi,
 „Prije nego ljudi „Novi“
 „Počmu jesti spuže, žabe —
 „Svaki trud im kod nas džabel!
 „Mi nedamo zemlju našu
 „Staroj Bradi, da nas davi.
 „Stara pisma nama kaže:
 „U Pašiću nema vire.
 „U Pašiću nema mire,
 „U Pašića nema riči,
 „S tudjim perjem on se diči,
 „Sve što veli, sve nam laže,
 „Baš po bratsku,
 „Da Hrvatsku
 „Majku našu on prevari,
 „Taj nevirnik stari!
 „Taj tlačitelj svih Hrvata!
 „Taj mrzitelj svoga brata,
 „Koj se krsti su pet prsta
 „I poštuje Boga Krsta!
 „Taj ubica svih Hrvata,
 „Koji slide Muhameda
 „I Proroka sveca vole,
 „A Allaha Svoga mole,
 „Da Muslime čuva rata,
 „Da Muslime čuva leda,
 „Da Muslime, ko Hrvate
 „Sve po Bosni ujedini,
 „Uz Mehmeda Spaha, diku
 „Svoga roda i plemena.
 „Ne će fratri, ni popovi,
 „Sidoj Bradi ko robovi
 „Služit virno, njemu ne će
 „Bosnu prodat za tri vreće
 „Suha zlata —
 „Ne će izdat Rod-Hrvata!

Suze sina pokornika.

Kada Ivo razumio,
 Što Pašiću fratri vele,
 I očima uvidio,
 Da od brade side, „bele“
 Ne imadu fratri straha,
 On izgubi u pol maha
 Silu, snagu
 I na zemlju ljodne, pade,
 Da se jedva on ustade.
 Kad mu bidnu nesvisti prodje
 I on k sebi opet dodje,
 Pošlje k vragu
 Pašićeve sve Dolare,
 Lire, Franke i Dinare,
 I tudjinske sve ordene,
 Pa okrene
 Svoje oči
 Pram Zagrebu i Ljubljani,
 Gdi će ljudi odabrani
 Do pobide slavne doći,
 Zdravim umom
 I razumom,
 Bez nasilja,
 Tudjeg bilja,
 Bez metaka i topova,
 Bez tamnica i višala,
 Baz singjira i okova,
 Koje ima Stranka Nova.....
 I on ode
 U pohode,
 Ocu Starcu Milovanu,
 Da on njemu pere ranu,
 I da s lica digne ljagu,
 Što ju dobi, kad je vragu
 Htio služiti iz inada,
 Prot hrvatskom rodu sada.
 Starac primi svoga Iva,
 Očisti ga rugla, smrada,
 A sad Ivo opet piva:
 „Čuvajmo se Novog Hada,
 „U njem' nema za nas Nada
 „Čuvajmo se Stare Lije,
 „Otrovnice smrtne Zmije!
 „Složimo se svi Hrvati,
 „Bog će nama pravo dati!“

I tako se vrlo rado.
 On u svoje vrati stado,
 Pivajući pun veselja,
 Da se čuje Roda želja:
 „Svaka ptica svoga jata
 „Ně ostavlja sve do smrti,
 „Ivo grlu rod Hrváta,
 „Komu Pašić mozak vrti,
 „I od svih se griha kaje
 „Pokušane rad izdaje!“
 Zagreb Iva pokajana,
 Očišćena od svih mana,
 U njegovo primi krilo,
 Kao svoje dite milo.
 Ivi oko tad zacvili:
 „Oj, Zagrebe, dični, mili,
 „Prosti grihe, slip sam bio,
 „Kad sam tudje pivo pio,
 „Od sad sve do smrti moje,
 „Sliditi ću staze tvoje!
 „Oj, Zagrebe, naša diko,
 „Oj Hrvatska Republiko,
 „Ti ćeš Rodu
 „Doniti Slobodu!
 „U krilo me primi tvoje
 „I oprosti grihe moje!

Linijaški Gromovi.

Kada Pašić, Stari Bako,
 Doživio drugi fiasko,
 U čelo se on udara
 I namah se Lija Stara
 Domislio opet vârci:
 „Hrvati su ko kanarci,
 „Šečera im treba dati,
 „Nova Stranka će se zvati,
 „Jugovinska lin'ja srednja.
 „Uda će joj biti prednja:
 „Umne glave, krupnih pera.
 „Od mišanih rita, „vera“,
 K sebi zove starog Ljuba,
 Pa mu veli suzna oka:
 „Sad me spasi, da me guba
 „Ne otruje! Uzmi soka,
 „Oku smoka,
 „Biž u Zagreb, svakog maži,

„Ko te zašto bilo pita,
 „Ti ne štedi, imaš laži,
 „Reci njemu, proti mita
 „Da si, a u džep mu turi
 „Sto dukata! Proti buri
 „Bor' se svakoj i ustani,
 „Da spasimo naše „delo“!
 „Pred lopovim ti me brani,
 „Slavit će te srbstvo „celo“.
 „Reci da sam afarista,
 „Da imadem kuća trista,
 „Al mi spasi Sidu Bradu,
 „Al mi spasi moju vladu!

Pašićeve Ljuba suze
 Kad spazio, kartu uze,
 I u Zagreb on poleti,
 Da izvrši „zavet“ sveti.
 Slušaju ga svi Milani,
 Slušaju ga odabrani
 Kaputaši
 I brkaši,
 Kako mudro on govori,
 Za „pravicu“ gdi se bori.
 Odlučiše, —
 Sve to biše, —
 Sazvat prve konference,
 Da sakupe stare kenjece,
 Koje narod cili mrzi!

Na noge se ustadoše
 Fataliste,
 Bombardiste,
 Naprednjaci,
 Razni raci,
 Parničari;
 Larifari,
 Kompromiste,
 Krvi čiste,
 Na jeziku svi su brzi,
 Još se brže sastadoše,
 Mudre glave,
 Da sastave
 Stranku Novu
 Linijaša,
 Mudrijaša,
 Sporazuma,
 I bez uma;

Da ulove
Kôju sovu
I odnesu na tacunu
Staroj Bradi,
Kao triumf Stranke Nove;
Da se njemu i pohvale,
Da su oni u pol šale,
Ugušili svaku bunu,
Što se proti njemu diže,
I do neba gori siže,
Radi pljačke, radi kradje,
Radi bratske dnevne svadje.

Čim Pašiću prve visti
O uspihu doletiše,
Iz obisti,
On napiše,
Svakom članu srednje lin'je,
Koji tlači roblje sinje,
Dva ordena
Od poplata,
Kao plata
Zasluzena!

Al kad narod sav hrvatski
Saču, što mu Linijaši
Izpod žita, izpod vode
Nose, klikne: „Mi izrode,
„Pune lasti,
„Sve poznamo u tančine,
„Širom naše Domovine!
„Biž'te od nas komed'jaši;
„Hrvatski se narod ne će,
„Ni za hambar prodat leće!
„Vi nemate 'kakva' prava,
„Da živite medju nama.
„Vaša kuća, vaša slava
„U tudjim je butigama.
„Ko Hrvatsku ljubi, voli,
„Ko u glavi ima soli,
„Komu živo srce bije,
„Vaša stranka od Linije,
„Srednje, za njegov - nije, nije!
„Ko svom Rodu robstvo traži,
„Ko prot Stipi širi laži,
„On će s vama u Linije,
„Prot Hrvatim da se bije!
„Širite se Linijaši.
„Banite se Mudrijaši,

„Fataliste,
„Krvi čiste,
„Uzalud vam cila muka,
„Hrvatska će strt vas ruka!
„Nestat će vas kao muha,
„Prva bura kad zapuha.

Pašićeva Vizija.

Kad Pašiću glasi stigli,
Da u stranku od Linije,
Hrvat niti jedan cigli
Upiso se do sad nije,
Bilo mu je, da poludi:
„Vidio sam mnogo ljudi,
„Vidio sam raznih skota,
„Al ovakih idiota,
„Medj Hrvatim samo ima.
„Nudjao sam Bana njima,
„Davao im sine-kure,
„Da ne jêdu uvik pure,
„A oni mi odvratiše,
„Da me Starca ne će više.
„E pa dobro, bit će kiše!
„Na Balkanu prah miriše,
„Topovi su svi uza me,
„Kopat ćemo brzo jame
„Za grišnike, buntovnike
„Te Hrvatske Republike!
„Kad se Radić kući vrati,
„Evropa će cila znati,
„Što još može Sida Brada
„Uraditi iz inada.
„Kad se nehti poturčiti
„I Pašiću viran biti,
„Jezik ću mu bockat dati
„Iglicama, nek Hrvat
„Glupi vide.
„Da su moje dlake side
„Pametnije
„I masnije
„Od bradice Radićeve.
„Više nema mile lale,
„Više nema sa mnom šale,
„S Radićem se ja ću tući,
„Nek medj' nama mač odluči.
„Nemam straha,

„Ja sam jači,
 „U tri maha
 „Radić će se zgrčen naći
 „Izpod moje demeskinje.
 „A glavicu od kneginje,
 „Što ga prati po Londonu
 „Sažgati ću na Sionu.
 „Nestati će i Marije
 „Radićeve virne žene,
 „Po mom planu, nota bene,
 „I bez stranke od Linije.
 „Nestati će svih seljaka,
 „I pametnih i bedaka,
 „Nestati će svih radnika,
 „Trgovaca, činovnika,
 „Koji Stipu slipo slide
 „I još slipci ni ne vide,
 „Da se ja od bure, vike
 „I Hrvatske Republike

„I ne bojim

„Tvrdo stojim....

Kad to Pašić Lija rekne,
 U grlu ga kost zasvrbi,
 I od kašlja na tle klekne,
 Pak u onoj polutami,
 U dubokoj tamnoj jami,
 Samog sebe on ugleda.

U toj silnoj mantravici,
 Vidi Stipu on u slici,
 Gdi mu pruža,
 Kitu ruža.

Pašić brzo pruži ruku,
 Al na svoju tešku muku

Misto ruža,
 Zgrabi spuža

I sviralu na vrbi . . .
 I sad opet dalje snuje,
 I sad opet snove stvara,
 I sad opet stranke kuje,
 Da hrvatski narod vara . . .

Al valovi

I planovi

Pašićevih radikala
 Razbit će se kao barka —
 Mletačkoga svetog Marka —
 Na obalam morskog žala,
 Kod hrvatskog Dubrovnika,

Kad Hrvatska Republika
 Njezin barjak svud razvije
 Protiv stranke od Linije.

Nastati će katastrofa,
 Od Linije Srednje; kofa
 Bit će puna,

— Ne somuna, —

Već očaja fatalista,
 Naprednjaka — raznih raka,
 Čim se medj' njih glava Ona
 Tek pomoli od Samsona,
 Koju na sve strane traže
 Poklisari, paži, straže,
 Da Mu nosom svi zavire
 U duboke zlatne vire,
 Gdi on drži, gdi on krije
 Sve biserje od Linije.

Zorka-Lastavica.

Kada Pašić glas začuje,
 Da mu Zagreb rič ne štuje,
 Da mu Zagreb nigda ne će
 Prignut Šiju,
 Grlit Zmiju
 Iz njedara
 Tad se Stara

Lija lati nove sreće.
 On u Zagreb haber šalje:
 Istina je ovo gorka,
 Za nju znade Frau Zorka.

„Trpit ne ću više, dalje,
 „Odpor glupi, odpor tupi

„Fatalista

„I fetista,

„Zagreb mora da podlegne,
 „Dokle moja vlada segne.
 „Reci, Zorko, mužekima,
 „Da ću sići glavu svima,
 „Ne budu li slušat mirno,
 I klanjat se meni virno.

„Ja sam gospod na Balkanu,
 „Zagrebu ću njeg'vu manu,
 „Zaboravit, oprostiti,
 „Krv se ne će crna liti,
 „Ali Zagreb mora, mora,
 „Da me ljubi, štuje stvora,

„Poslata mu sa nebesa!
 „U mene je puna kesa,
 „Sve dolara i ordena,
 „Hrvatska će svaka žena.
 „Dobit zlata i prstena,
 „Koja bude volit mene,
 „Koja bude grudi njene,
 „Pustit da joj kitim kitom,
 „Od mene savitom.
 „Zagrebčanin, Zorko, reci,
 „Da će živit ko u Meci,
 „Svaki onaj ko ne bude
 „Zagrebačke slušat Lude,
 „Nego moje slidit staze,
 „Koje svaku neman gaze,
 „I još njima ti poruči,
 „Tvrđi da su svi obruči.
 „Koji drže Bačvu moju.
 „Sve će ići ko po loju
 „Što odrede radikali,
 „A ti, Zorko, onoj hali,
 „Koja Zagreb ocrnjuje,
 „U lice mu koja bljuje,
 „Reci, kaži, da sam dosta
 „Već popio žući, octa.
 „I neka se Zagrebčani
 „Kane šale, lude igre,
 „Prije nego moje tigre
 „Iz kaveza pustim vani,
 „Prije nego Drava, Sava,
 „Budu pune ludih glava,
 „Prije nego Zagreb grada
 „Srvavnim zemljom ko nikada.
 „Zagrebčanin, Zorko reci,
 „Kao miloj mojoj „Deci“,
 „Da se jednom opametu,
 „Da zabace varku kletu,
 „Da su oni vojevali,
 „Kao što su radikali,
 „Za Slobodu svih Hrvata
 „Na poljanam svitskog rata.
 „Mi smo za njih krvcu lili,
 „Mi smo za njih suze lili,
 „Mi smo mačem zadobili
 „Svu Hrvatsku, Zagreb bili!
 „Ne će li ju Zagrebčani
 „Priznat pravo našeg mača,

„Tad će vidit ti glupani,
 „Čigova je ruka jača.
 „To im Zorko, na sva usta
 „Reci, kaži bez obzira,
 „Hrvatska će ostat pusta,
 „Ne budeli dati mira
 „Radikalim Beograda;
 „Ne bude li ko nikada
 „Naredjenja slušat moja!
 „Ti ustani, nek se tvoja
 „U Zagrebu rič svud sluša,
 „Nek te slidi svaka duša:
 „Ko te Zorko, slušat „bidne“,
 „Nek uz tvoju sofru sidne,
 „Ko prot tebi bude snovat,
 „Onomu ćeš nêgve skovat,
 „Ko te bude slidit revno
 „Onomu ćeš dilit dnevno
 „Sto dukata,
 „Sve od zlata,
 „A ko tebi prigovori,
 „Da si slika pravoj mōri,
 „Od bika ti šaljem žilu,
 „Da ga biješ s njom po krilu,
 „Neka pamti, neka znade,
 „Radikali kako rade,
 „Kad im crvić na prst stade.
 „Neka Zagreb nema nade,
 „Da će, dok je moje glave,
 „Na Sajmištu biti vike;
 „U blizini rike Save
 „Ne ću trpit politike
 „Separista, ni pravaša
 „Radićevih sve apaša.
 „Zagrebčanin, Zorko, kaži,
 „Da će Pašić biti blaži,
 „Kada prignu svoju šiju,
 „I poljube Staru Liju.
 „Reci njima, to poruka,
 „Da je zadnja mrkog vuka,
 „Prvog vodje radikala,
 „Koji nezna što je šala.
 „Svaki od njih neka bira,
 „Izmedj groša, izmedj lira
 „Što mu draže, samo želim,
 „I po zadnji put im velim:
 „Da se jednom opametu,

„I zabace ludu. kletu,
 „Radićevu politiku,
 „I Hrvatsku Republiku,
 „A nek skupa svi zagre,
 „Radikale, ljude vrie.
 „Ljude pune moći. snage,
 „Bez ikakve crne ljage;
 „Ljude glave i razuma,
 „Koji traže sporazuma,
 „Po Ustava Vidovdanskom
 „Sa Hrvatskom starom Banskom.“

„Gordo u vis glavu diže,
 „I ne liže
 „Tudja skuta i „kolena”
 Hrvatska nam nidna Žena!
 Ti se, Zorko,
 Varaš gorko!
 Danas nije vrime više,
 Kako negda ono biše.
 Da su žene
 I ženice,
 Za ordene
 Sve padale svud ničice.
 Danas svaka naša Žena
 Il seljačka, il otmena,
 Sa narodom živi, kuka,
 I ne daje da mu ruka
 Ona nižna, sladka, jaka,
 Zla zadaje svakojaka!
 Tvoja Sila,
 Čud nemila,
 Svim je Ženam dojadila!
 Dok u našim kućam Dica
 Gola plaću, gladna vrište,
 Dok nas „bele” ruke tište,
 Ti se, Zorko, mani trica,
 I u miru sve nas pusti!
 Zar ne vidiš, kako gusti
 Podižu se svud oblaci
 Nad Zagrebom? Da mu prite
 Blisak, munje gromovite —
 Pašićevi sve ortaci?
 Dok s Hrvatim sablja. vlada,

Dok Hrvatska cila strada,
 Gospodaru tvomu kaži:
 Ljubav od nas da ne traži!

Gordi Zagreb progovara.

Čim u Zagreb haber stigne
 Side Brade, Stare Lije,
 Na noge se Zagreb digne,
 Da se bori protiv Zmije,
 Koju Zorko u njedrima
 Tajno nosi Hrvatima.
 Sa zvonika katedrale
 Glas se čuje svih popova:
 „Mi ne damo naše žale
 „Ni pod pritnjom od topova!“
 Sa Sljemena svi purgari
 Zagrebački mladi, stari
 Kliću, da ih Balkan čuje:
 „Pašićeve mi se struje,
 „Ne bojimo;
 „Ne plašimo,
 „Ko Pašiću bradu gladi
 „Nama zdrave zube vadi!“
 S Mirogoja mrtve kosti
 Ustadoše, viču glasno,
 Jezgrovito, čisto jasno:
 „Dosta si nam zado jada,
 „Oj Pašiću u starosti,
 „Zagreba se kani grada!
 „Imaj s nama bar milosti
 „I pusti nas tu u miru,
 „Ti otrovni, bisni čiru!
 A kamenje Medvedgrada
 Nekad nimo, progovara:
 „Branit ćemo Zagrebgrada
 „I od novih svih grobara!“
 Sava rika sva nabuji,
 Pa se diže proti Guji.
 Zorka blidi, sva u čudu
 Tu pojavu gleda hudu.
 A valovi Save zборе:
 „Mi ne ćemo tudje stvore.
 „Nikad slušat, nikad nosit,

„Niti od njih milost prosit!“

Iz Šestina glas se ori
Oca Ante Starčevića :

„Ustanite svi Hrvati,
„Hrvatska vas zove Mati,
„Da branite grudu rodnu,
„Slavoniju zemlju plodnu,
„Herceg-Bosnu gorovitu,
„Dalmaciju, Jadran more,
„Vojvodinu ponositu,
„Istru tužnu, šumovitu,
„Medjumurje, Ličke gore!
„Ustanite, vi lavovi,
„Prije neg vas paži novi
„Pod kopito teško tudje
„Ne strpaju silom svudje.
„Branite se, vi junaci,
„Ne slušajte Staru Liju,
„A na vašim nek se viju
„Kućam, dvorim, kolibama,
„Džamijama i crkvama
„Hrvatski barjaci!

Cim je Genij Zagrebački

Saslušao zapovidi,
Koje šalje Pašić blidi,
On ustane proti pljački
I zulumu novih paša.
Na Grič on se penje gori,
Te iz grla progovori,
Da ga čuje zemlja naša:
„Sve što traže radikali,
„Sve što od nas Pašić traži,
„Sve što bi nam „rado“ dali,
„Vrića jesu puna laži.
„Mi Hrvati svih stranaka,
„Mi Hrvati svih zemalja,
„Ne trehamo tudjih šaka
„Ne trebamo tudjeg malja,
„Da kamenje naše kreše,
„Da drveće naše teše.

„Složimo se svi na svijtu
„U borbenu jednu kitu.
„Nek falanga bude čvrsta
„Od Kotora sve do Trsta,
„Od Zemuna sve do Soće
„Odoliti nama: Ko će?
„Nek pomoli samo glavu

„Skršit ćemo svu mu slavu,

„Lažnu, kivnu, umišljenu
„Našem rodu naturenu.
„Svi za jednog treba mriti,
„Jedan za sve život dati,
„Naše geslo: Bit-Nebiti!
„Pobidit će svud Hrvati.
„Kanimo se zadivica,
„Kanimo se bezposlica,
„Kanimo se kavge, svádje,
„Čuvajmo se pljačke, kradje.
„Svaki od nas prag svoj brani,
„Mi smo narod odabrani,
„Da ličimo na Balkanu,
„Svacom bratu ljutu ranu,
„Kuju su mu „gle“, zadali,
„Siloviti radikali.

„Složimo se svi Hrvati,
„Pripadali kojoj stranci,
„Prije neg' nas tudjin smlati,
„Jer smo bili dobri janjci,
„Prostodušni, virovali
„Svakoj laži, svakoj šali,
„Što nam jesu dolazile
„Od čorave lude Sile!

„Otvorimo svi sad oči,
„Razgalimo naše grudi,
„Nek iz žila krv nam toči,
„Postanimo jednom ljudi,
„Koji ne će dozvoliti,
„Da se naše kese krađu,
„Koji ne će govoriti,
„Da slidimo Bilu Bradu.
„Složimo se svi Hrvati,
„To Hrvatska traži Mati
„Od nas svijuh, svih stranaka,
„Crnog jednoč da se raka
„Otresemo, svakom sinu
„Da spasimo Domovinu!“

Na sve prituje i poruke
Gordi Zagreb odgovara:
„Trpit ćemo svake muke,
„Al nas ne će Lija Stara
„Nikad više prevariti;
„Zagreb ne će dozvoliti,
„Da mu tudjin srce para,
„Da mu lažni zakon stvara,

„Dà mu krade krune zlatne
 „Da dugove plaća ratne!
 „Zagreb ne će podnositi
 „Da mu Zmija puna jida,
 „Na Ilici zapovida!
 „Zagreb ne će govoriti,
 „Da je sritan, dok mu vlada
 „Na Markovu trgu sada
 „Tudja glava, tudja sila,
 „Domovina dok mu mila
 „Zavijena sva u tami,
 „U crnome robstvu čami.
 „Zagreb ne će prignut Šiju,
 „Zagreb ne će slušat Liju,
 „Zagreb ne će trpit Zmiju!
 „Zagreb ne će ljubiti skote
 „Pašićeve patriote;
 „Zagreb ne će biti sluga,
 „Pašićeva bidna druga;
 „Zagreb ne će i ne treba,
 „Da mu Pašić dili „hleba“;
 „Zagreb ne će i ne želi,
 „Da mu Pašić orden „deli“;
 „Zagreb ne će i on ne da
 „Da mu Pašić „zapoveda“.

„Zagreb hoće i on traži,
 „Da Hrvatim jade blaži,
 „Što ih zada
 „Bela“ ruka Novog Hada!
 „Zagreb hoće i on traži,
 „Da se bori proti laži,
 „Što ih širi
 „Bela“ ruka, divljih zviri!
 „Zagreb hoće i on traži,
 „Da se njega kane paži,
 „Što ih stvara
 „Bela“ ruka i Prevara!

Pašićeva amputacija.

„E pa dobro“, — Pašić rekne
 Na kolina gola klekne
 I kune se Višnjem Bogu,
 Da slomio desnu nogu,
 Ne bude li držat rići
 Kada bude Deblo sići.

„Kad Hrvati ne će Sloge,
 „Kad ne ljube naše Noge,
 „Kada mrze našu Slavu
 „Kad preziru svetog Savu,
 „Nije druge, amputare
 „Provinciije treba stare.
 „U nas nož je, ja ću sići
 „Bez galame i bez buke,
 „Srbske grane, srbske suke;
 „A budu li bunu dići
 „Ti Hrvati, bit će suza,
 „Na preteke imam uza:
 „Nama Lika
 „Naša Dika!
 „Nama cila Dalmacija
 „I jadransko plavo more.
 „Njih nam daje Italija,
 „Koja štuje ugovore,
 „Još sklopine prije rata.
 „Herceg-Bosna, Vojvodina
 „Očekuju svakog sata
 „Moga Radu, moga Sina,
 „Da ih spasi od isana,
 „Od Magjara, Muslimana!
 „A „Srem beli“
 „Povist veli,
 „Da je čisto srbsko gnizdo!
 „Ko bi ove zemlje izdo,
 „Nije Srbin, on je Hrvat
 „Pašić će se s njime rvat!
 „Ne će Pašić nigda dati,
 „Bog mu svidok, da Hrvati
 „U kolivci našoj budu
 „Politiku vodit ludu.
 „Lik imamo: Svakom Svoje,
 „Njima Jedno, nama Troje.
 „Kad se bratski sve „podeli“
 „Naš će biti Balkan „celi“,
 „A četiri Županije
 „Pune vina i radije,
 „Eto njima
 „Hrvatima,
 „Nek stvaraju
 „Republiku,
 „Nek varaju
 „Svaku čiku,
 „A mi ćemo pismu staru

„Pivat na Vardaru,
 „Na Cetinju, Subotici,
 „Sarajevu, Kraljevici,
 „U Gospiću, u Osiku,
 „U Ljubljani, Šibeniku,
 „Na Sušaku, na Marjanu
 „Izpod Klisa,
 „Blizu Visa,
 „Na tromedji Trojednice,
 „Srbske naše Zajednice, —
 „Živ ću ostat na mejdanu!

Hrvati proti Amputaciji.

Glas se širi i dopire
 Gdi izvire
 Sava, Drava, Vrbas, Una.
 Rod se diže! Puca struna
 Na guslama
 U rukama
 Hraniteljâ,
 Braniteljâ
 Rodne grude.
 Vojvodina odgovara:
 „Ne ću da me glava Luda
 „Na tom svitu dalje vara”.
 Herceg-Bosna ponosita
 Sidoj Bradi u brk čita:
 „Okani se pisme stare,
 „Bosna ne će amputare,
 „Ni jednoga suka;
 „Niti će joj tvoja ruka
 „Zadat jošter trista muka!”
 Dalmacija vatrom plane,
 Pred Pašića blida stane,
 Pa ga gleda kao mačka,
 I u lice mu odrapi!
 „Tvoja pljačka
 „I satrapi,
 „Uvedoše u nas reda
 „Kakovog se smislit neda.
 „Misto meda,
 „Misto mane,
 „Kod nas eto „zapoveda”
 „Bojno tane!
 „Biž nam s oči, biž u goru
 „Mi čekamo Novu Zoru

„Iz Zagreba, naše dike,
 „Iz Hrvatske Republike!”
 „Srem” ustaje
 Protiv Baje:
 „Ne ću da mi kidaš noge
 „Od hrvatske zemlje, slope!”
 Iz Gospića, s Velebita
 Šumovita, kamenita
 Razliga se glas seljaka,
 Poruka je Sidoj Bradi:
 „Oj Pašiću ne bud’ svraka,
 „Tudje zlato ti ne kradi!
 „Naš Velebit, čila Lika
 „Hrvatskoj su čast i dika!
 Kad začula Slovenija
 Sve što misli Stara Lija,
 Na noge se ljudske skoči
 I u oči.
 Sidoj Bradi oštro prasne!
 „Mi nedamo naše masne
 „Pod upravu tvoju hiše,
 „Ak’ u tebe prah miriše,
 „Mi se tvoje plahe kiše
 „Nit bojimo,
 „Nit plašimo!
 „Stoj daleko od Triglava,
 „Stoj daleko od Ljubljane,
 „Neka tebi tvoja Slava,
 „Ne plaši nas tvoje tane.
 „Mi ne ćemo amputare
 „Mi ne ćemo pisme stare,
 „Mi tražimo
 I želimo,
 „Skupa život, skupa mriti,
 „Na tom svitu sretni biti,
 „Al u našoj hiši, domu
 „Gazdarenju ludom tvomu
 „Mora nestat zadnjeg traga.
 „Našeg blaga
 „Ti gospodār ne ćeš biti,
 „Pa se jednoc veće siti,
 „Da si svitu dodijao,
 „Od kada si dolijao
 „Medju ljude od poštenja!
 „S tobom nema izmirenja,
 „Ti sad traži željna mira
 „U sred krasnog namastjra

„Na Atosu brdu, gori,
 „Za te nisu naši dvori!
 „Za te nije više vladat,
 „Mi ne ćemo dalje stradat,
 „Krst u ruke kaji grihe,
 „Mi se tvoje slabe psihe
 „Rišit ćemo, dvójbe nema,
 „I ako nam ona sprema,
 „U potaji za vrat lance,
 „Da nas kao mlade janjce
 „Pozadavi;
 „Al dokle nas bude zdravi ~
 „Razum vodit, svaku nizku
 „Tvoju varku, mi u pisku
 „Smrvit ćemo, tvoja zgrada
 „Sazidana iz inada
 „Srušit će se, viruj, prije
 „Neg li zgrada Slovenije.

Pašićevi antidržavni elementi.

Ko Državu ovu ljubi,
 Ko Državu ovu voli,
 U trice se on ne gubi,
 On Gospoda Višnjeg moli,
 Da valutu nam po ratu
 On uvede svu u zlatu,
 I Državu da on štiti
 Od lupeških prsta, niti.
 Država će bit u redu,
 Svi će živit ko u medu,
 Kad nestane pljačke, mita,
 Kad nestane parasita,
 Kad nestane upljuvaka,
 Kad nestane svih ludjaka,
 Koji misle, da će tane
 Izličiti naše rane.
 Koji rade danomice
 Izpod vode, potajice,
 Da uguše misli zdrave
 S obe strane rike Save,
 S obe strane rike Drine
 Širom naše Domovine!
 Te zlatvore,
 Te lopove
 Narod mrzi, narod ne će;

Narod traži ljude Nove,
 Koji će mu donit Sriće;
 Ljude Nove bez prikora
 I njegovog povirenja.
 Ljude Nove uvirenja.
 Da će Rodu svanut Zora
 Boljih dana, lipših sata,
 Da će cili rod Hrvata
 Uz Srbina svoga brata
 Složno živit u ljubavi
 Kuda teče Dunav plavi;
 Da će nestat sa Balkana
 Nezasitih crnih vrana;
 Da će nestat korupcije,
 Koja Rodu krvcu pije;
 Da će svaki u Svom Domu
 Palit sviću Bogu Svomu.

Nije onaj prot državan
 Ko je dilom, riči spravan
 Da granice naše brani,
 Za Dom za Rod krv da lije,
 Za Slobodu da on mrije,
 Ko Državu ovu hrani.

Protdržavni svi-su oni
 Drzoviti i smioni

Lazaroni,
 Sve Naduti
 Faraoni,
 Farabuti,

Koji narod svud pljačkaju,
 Na jaslama koji side,
 Koji narod u sred bide
 Svuda tlače i varaju!

To su oni elementi,
 Koji prate dnevnoj renti
 Svakidašnji kurs i prose
 Od tudjinca urvu kruha
 A na glavi roge nose
 Bez značaja i bez lica
 Puni svakih smicalica.
 Gdi im dobro, dom im tu je,
 Za groš svaki narod psuje,
 Seljak im je marva glupa,
 Radnik im je čorda tupa,
 A Hrvatska uzor žena
 Jela im je prèbijena,
 A hrvatski oficiri

Nā hedri im grdni čiri!
To su oni, koji „bogu“
Svacom služe doklen mogu,
To su oni, koji trube
Da Državu ovu ljube,
A kod prve samo zgode
Za novac će obraz dati.
To su ljudi, mili Rode,
U Državi ovoj tati.

To su svati nepozvati.
To su gosti viškom gladni
To su gosti duhom gadni,
Njima nije virovati.
Do dvi duše svaki ima,
Što mu pružiš sve ti prima,
Pravdu tlače svi za pare,
Za istinu i ne mare;
Gdi im zvoni zlatna kesa,
Uzdižu ju do nebesa,
A kad vide dva dolara,
Tuga njima srce para,
Jer im dolar više vridi —
Neg li Pašić i Sidi!

Pašićevo pokršćenje.

Oj Pašiću, Sida Brado,
Pokrsti se u starosti,
Pa zaigraj u radosti
Novo kolo sloge bratstva
Izmedj srbstva i hrvatstva,
Onda ćemo tebe rado
I u naše primit dvore
Na hrvatske razgovore.
Al dok ti nam kopaš jamu,
Dokle za nas spremaš lance,
Dok pod nama goriš slamu,
Dok uvadjaš k nama strance,
Dok nam kršiš sveta prava,
Što nam dala Austrija,
Jer ne damo, da nas „slava“,
Tvoja sada sve ubija;
Dok proganjaš naše žene,
Mile, drage, uzvišene,
Dok nam prazniš sve hambare,
Dok nam škopiš svako jare,
Dok podižeš kazemate

Za Slovence i Hrvate,
Ne možemo tebe, Brado,
U srcima imat rado.

Pokrsti se i promini
Tvoju ludu politiku;
Do neba se ti uzvini
Stvori Srbsku Republiku,
Pak ćeš gledat ti čudesa
I na zemlji i s nebesa;
Sve će pivat na Balkanu
Zaboravit svaku ranu!
U slobodnoj Republici
Bit će reda. Našoj duci
Granuti će žarko Sunce
Ogrijat će sve vrhunce
Od Triglava sve do Varne
Domovine naše čarne.

Sedam treba Republika
Na Balkanu, Brado, stvorit,
A da budu svitom sloviti,
Da Balkanu budu dika,
Sve će sedam republika
U Savez se jedan složiti,
Ne će biti suparnika.

Svaka za se Republika
U svom kraju — ko u raj
Imati će Gospodara
Svoje krvi, svoga Roda.

Svaka za se
Svoje prase,
Neka tovi, neka soli.
A kad jednu drob zaboli,
Tad svih sedam nek ju liče,
Dok joj boli sve izliče.

Izmedj sedam Gospodara
Svake treba tri godine
Birat jednog, da se stara
I očinskom brigom brine
Za poslove zajednice.

Birat će se redomice,
Da saveznom svakom članu

Na Balkanu
Pravo bude!
Birat će se umne ljude,
Birat će se bistre glave,
Koje no će uvijek znati
Puni prakse, puni znanja

Pred svim svitom raspravljati
Diplomatska sva pitanja;
Koji no će od Urala
Do jadranskih morskih žala,
Stopit braću sve Slavene,
Sve slavenske skupit žene
U Slavensku Zajednicu,
Svih Slavena Uzdanicu!

Pašičeve tri kriposti.

Sastat će se ljudi umni
Sve poštene i razumni,
Iz Hrvatske, iz Srbije
Crnegore, Slovenije,
Herceg-Bosne, nam ponosne,
Macedonci i Bugari,
Da vićaju i da stvore
Na Balkanu Nove Dvore....

A ti Stari

Oj Pašiću,

Ti ćeš gledat čudo ovo,
Kao nimo, mrtvo Slovo.

Složit će se na Balkanu
Svi pametni, trizni ljudi;
Složit će se sva plemena,
Izličit će svaku ranu,
Kuju su nam tašti, ludi

Pozadali

Radikali

U pijanstvu ratnog „plena“!

Sastat će se ljudi zdravi,
Sastat će se ljudi oka,
I široka od vidoka;
Sastat će se sve čuvari,
Našeg roda i slobode;
Sastat će se sve glavari,
Koji danas borbu vode
Proti mitu, proti laži!

Oj, Pašiću bit ćeš blaži,
Kada narod progovori
I s pristolja tebe sori
Kao kamen niz planinu

U dolinu

Punu suza, punu zmija!
Kajat će se za sve grihe,
Derat ćete sve na mihe,

I ako si mudra Lija,
Sva ti mudrost pomoć ne će...

Pokrsti se, svrni leće
Na narodne bide, jade,
Prije neg te narod stade
Proklinjati za sva dila
Što je tvoja počinila
U ludilu bisna Sila.

U čemu ti znanost leži,
Evo slušaj i ne „beži“:
Ti proganjaš nas seljake,
Ti zatvaraš nas radnike,
Slabo plaćaš činovnike,
A torture ljubiš svake,
Trgovcima čistiš kese,
Muslimanim dižeš fese,
Popovima nedaš hrane,
Invalidim truješ rane,
Mornarima živit nedaš,
Profesure krivo gledaš,
Sva ti mudrost u batini,
Sva ti snaga u mašini,
Što na grlo baca metke.
Tvoja znanost — to su spletke,
Kojim varaš radikale
Velike i male!

Prva kripost tebe resi,
A ta jeste: Tvojoj kesi

Dno je zlatno,

A ne tanko, šuplje platno,
Kao kesam svih bedaka
I radnika i seljaka,
U samrtnom koji znoju
Zaradjuju paru koju,
A ti grniš na varičke
Milijune, ko mi smričke.
Tu si majstor, Lijo Stara
Ridko ti je naći para
Izmedj Srba i Hrvata

Od Krapine

I od Lapca

Sve do Drine,

Sve do Šapca

I Železnih vrata.

I druga te kripost resi:
Kad se slučaj slipi desi,
Da susretnoš gladna, gola,

Pokloniš mu ti dva vola ;
A kad komu gori kuća,
U tebi se stisne pluća,
Sve od tugè i od plaća
Stan mu daješ, da ne plaća,
Nek on znađe, da si vazda
Milostivi bio gazda.

A kad koja udovica
Bila Janja, bila Vica,
Što je muža izgubila,
Da ga nije ni vidila
Na ratištu,
Na stratištu,

Dok si ti na Krfu bio
I šampanjce razne pio,
Dodje tebi u pohode,
Da joj pružiš čašu vode,
Onda tebi srce hridi,
Od žalosti i ti, Sidi
Starče, njoj zi pružiš ruke,
Da ju rišiš teške muke,
Pa joj daješ mirovinu,
Ni da živi, ni da crkne!

Njoj je bidnoj da se smrkne,
Kad pomisli, muž joj da je
Ljubeć svoju Domovinu
Zaglavio, pak se kaje,
Da i njezin vojo nije,
S tobom jio djakonije
I na Krfu vince pio —
Danas on bi još živ bio.

I ta bidna udovica,
Bila Janja, bila Vica,
Nepromišlja što govori,
Glad ju tlači, bida mori,
U ludilu njenu ali
Istina se baš zrcali.
Njezin vojo mrtav gnije,
Za nju sada kruha nije.

A tvoj Rade,
Suze krade
I zadnie joj bidnoj dvije!
To je treća
I najveća
Tvoja kripost koju treba
Tražiti svudi ispod neba.
Narod prati tvoja dila,

Narod piše tvoje čine,
Narod traži pića, jila,
Narod ne će tvoje mine,
Narod traži račun sada,
Da polaže tvoja Brada!

Knjiige tajne ti otvori,
Te istinu Rodu zbori!
Tu nam kripost ti pokaži
Al bez varke i bez laži.

Ozbiljni su sada časi,
Pokaži se, junak da si,
Al na dilu, ne na riči,
Pak se dilom i podiči!

Brbljav nisi,
Mučljiv ti si,
Al poganin
I ciganin

Ne smiš dalje medj' nam biti!

Još ću tebi nešto riti:
Ti imadeš mnogo kuća,
Kese su ti pune zlata,
Dili onim, kojim tuća
Uništila prag i vrata,
U grob ne ćeš ponit ništa
Da doživiš sto godišta.
Sad pod starost ti se smiri
I u dušu ti zaviri.
Da ju vidiš kak' je crna,
Rek bi da je prava srna.
Tiho, tiho dušu peri
Od svih tajnih, ljutih „zveri”,
A kani se politike
Prot Hrvatske Republike ;
Nje će biti.

Ti ćeš gnjiti,
U kraljevskom Panteonu,
Sličan onom starom slonu
U muzeju koji gnije
U Londonu Britanije!

Novi knjigovodja.

Dòć će novi knjigovodje,
Bili fratri, bili hodže,
Poštenjaci
I stručnjaci,
Da urede knjige naše,

Al bez tebe slavnog Paše,
I brisat će svaku stavku.

Što se siplje
I prosiplje

Bez pameti i bez reda.
Uništiti će svaku čavku,

Koja krade,
Rodu suze;
Koje grade
Rodu uze!

Imali smo izilica,
Imali smo razbojnika,
Imali smo propalica,
Imali smo i vojnika,
Imali smo odirača,
Imali smo mutikaša,
Imali smo razbijača,
Ali kakvih sad Apaša

Mi imamo,
To neznamo,

Da smo ikad mi imali.
Kad smo Beču robovali
Kad su kod nas kraljevali
Razbojnici, krvoloci
Beča, Pešte i otroci
S našim zemljama upravljali!
Lakšnja nam je onda bila

Tudja sila,
Neg' li sada

Homogena Vlada!
To nas boli,
To nas tišti!

Misto da nas Pašić voli,
On nas ništi!

Misto da nas k sebi vuće,
On nas tuće!

Misto da nam srca grije,
On nas bije!

Misto da nam blaži jade,
On nas krade!

Misto da nam kuće kiti,
On nam priti!

Misto da nam prâva shvati,
On nas blati!

Misto da nam porez snizi,
On u brizi

Dâ poludi, kad nemože

Da nam s tila guli kože!

Oj Pašiću,
Nevirniče,
Mačji ptiću,
Izdajniče.

Sloge Srba i Hrvata!
Već udara dvanest sata,
Tvoja Svića dogoriva,
Tvoja već sâd tamni Slava,
U glibu ti Brâda pliva,
Već ti klima sida Glava.
Doć će novi knjigovodja,
Bio fratar, bio hodža,
Uredit će sve račune,
Razbit stare sve poplune
U pol sata!

Izmedj Srba i Hrvata
Vladati će ljubav, sloga
Po naredbi Višnjeg Boga
Al tek onda, kad Srbija
Spozna da si Ljuta Zmija,
Šumadince, koja truje,
A Hrvatim srce kljuje!

Kaj' se, Cigo!

Oj, Pašiću, kaj' se, kaj,
Za sve što si u potaji
Ti snovao prot Hrvata!
Mi ne ćemo topâ, rata,
Mi ne ćemo tudje igo!

Kaj' se Cigo,
K nama dodji duše čiste,
Pokaži nam crne liste,
Da vidimo, da saznamo,
Ko nas crni, ko potvara
Da smo preko Drine amo
Mi Hrvati

„Austrijska” bagra stara!
Očisti se svake smuše,
U jutrnjoj per' se rosi,
Dodji k nama čiste duše,
I na dlanu jezik nosi,
Iskren budi
S nama svudi!
Sida Glavo,
Poštuj pravo

Svakog Roda i Plemena,
 Svake vire i „kolena“,
 Pa da vidiš, kol'ko vridi,
 Oj Pašiću, lave sidi,
 U Cirihi naša kruna,
 U Engleskoj naša vuna.
 U Francuskoj mast od svinje,
 U Taliji more sinje,
 U Španiji naše sito,
 U Nimačkoj naše žito!
 I kad kruna od papira
 U Cirihi vridit bude,
 Ko englezka zlatna lira
 Nestati će borbe lude
 Izmedj Srba i Hrvata,
 Al' i crnih vrana jata
 Nè će, braćo, biti više
 U „Parizu“, gdi miriše
 Prah, salnitra i olovo
 Za Hrvate, sve gotovo

Da im pale,

Kuće, štale

Sve u šali

Bogradski Radikali!

Čudit ćeš se i u čudu

Sam ćeš sebe pitat gdi si?

Jer do sada ni sam ni si

Upoznao onu Lüdu,

U svakome koja kutu

Kvari našu svu valutu.

I proć ćete svaka miso,

Moj junače, Stari Liso,

U Hrvatskoj da ti stvarraš

Novu Stranku od Linije,

Da Hrvatim srce paraš,

Sa jezikom Ljute Zimije!

Okani se svakog rata,

Pust' u miru rod Hrvata,

Njega vodi Radić Stipan,

Dušom, tilom, umom kripan,

Drugog vodje on ne treba

Ti se kani našeg „hleba“!

Pašićeva Utiha.

Kad se Pašić razabrao,
 Od nesvisti,

U koju je bio pao

Na zle vesti,

Da mu sime ne uspiva,

Da ga pliva poplavila,

Da ga niko ne će živa,

Tad opipa oba bila,

I kad vidi da su živi,

Na stolu se on nakrivi

I sam sebe tišit stade,

Da ublaži svoje jade:

„Što da radim bidan sada,

„Kad izčežla zadnja nada,

„Da ja stvorim Novu Stranku

„Prot opanku?

„Ah! Koga se opet bojim,

„Kad na tvrdim nogam stojim.

„Dok je meni Džemijeta

„I Nimaca,

„Ja ću vladat bez slipaca

„Još četiri puna „leta“,

„I slomit ću svima kosti!

„Zakone ću stvorit nove,

„Bit će plaća i žalosti,

„Za hrvatske sve ovnove.

„Dok je meni generala

„I topova,

„Ne bojim se federala

„Ni volova!

„Ja sam znao Komuniste

„U mišiju strpat rupu,

„Sad mi treba Kemaliste

„Pobacati sve u Kupu,

„Nek se dave,

„Nek se guše,

„Neka mrtvi slave

„Sve Spahine smuše!

„A za skote Bugaraše

„Fašiste imadem

„Svaki od njih konja jaše,

„Što ga njima dadem!

„Oni će ju izkorinit

„U Državi sve Madjare

„Dindušmane naše stare!

„Opet će mi sunce sinit!

„A ja njima,

„Bez razlike svima,

„Pozlatit ću džepe

„I glavice „lepe“.
 „Neka jidu, neka piju,
 „Nek se tove i planduju.
 „Oni smiju:
 „Palit, ubit svaku guju,
 „Koja meni Starcu smeta!
 „Za njihove čine razne,
 „Ne poznaje zakon kazne,
 „Njihova je ruka sveta!
 „Dok je meni komesara,
 „Dok je meni bajuneta,
 „Dok je meni poglavara,
 „Naudit mi ne će četa
 „Ludog Spahe,
 „Turske snahe!
 „Radić već je za me janje,
 „A Korošec ima znanje,
 „S njime ćemo tako-vako.
 „Privarit ga lako!
 „A ti kleti demokrati,
 „Rodila ih pasja mati.
 „Kada ne će da me hvale,
 „Vidit će ju skim se šale!
 „Ko je Tizin sluga bio,
 „On Srbiji nije mio!
 „Vratom ću im zakovrčat,
 „Nè budu li za mnom trčat,
 „Za popove i za fratre
 „Imam vatre;
 „A za rimske nadbiskupe
 „Mitre skupe!
 „Ove bož'je" naslidnike,
 „Jezuite, redovnike,
 „Carskog Beča savitnike,
 „Štrpat ćemo u topove,
 „Ko lopove!
 „Nek se kaju „crnožuti“,
 „Što su nama handjar ljuti,
 „U prošlosti!
 „U radosti
 „Zabijali svi u srca,
 „Dà nam vruća krvca vrca!
 „U njih nema zere vire,
 „Oni za Rim sveti rade;
 „Rim ih uvijek podupire,
 „Gojeć prazne, lude nade,
 „Da ću na vrat stavit uže,

„Da ću počet jisti spuže,
 „Da ću Braću ja izdati,
 „Da će postat Unijati!
 „Oh kako se Rim sam vara,
 „Al mu Pašić odgovara:
 „„Nema Krsta,
 „„Do tri prsta!
 „„Ne će Pašić spuže jisti,
 „„Nit će ikad žabe griziti!
 „„Prije će se poturčiti,
 „„Perčin nosit i rob biti,
 „„Neg Srbima ikad dati,
 „„Dà postanu Unijati!
 „Ja ću vojsku dobro branit,
 „Ona će me uvijek branit;
 „Plaćat masno poklisare,
 „Dà pivaju pisme stare,
 „Na dvorima velevlasti.
 „Pašić ne će nikad pasti
 „Sa magarca na tovara,
 „Doklen bude sto dolara,
 „U državnoj teškoj kasi.
 „Da ugodim široj masi,
 „Navistit ću ja rat Rimu
 „I lipomu Carigradu,
 „Glavu svakom sić Muslimu,
 „Katoliku ostrić bradu.
 „Od orienta do zapada
 „Braću treba spasit sada!
 „Sve će za mnom prot aveti.
 „Sve će meni virovati,
 „Propasti će Rim taj sveti,
 „Ja se ne ću pokajati!“
 Utiha je nova ovo,
 Koja Paši snage daje,
 I on stane da na novo,
 Dok mu stara mudrost traje,
 Kuje snove
 I prevare,
 Provincije kak' bi „nove“
 Pod mamuze Lije Stare
 Podjarmio!
 Oj, Pašiću, sretan bio,
 Ti se jesi prevario!
 Svaka tvoja nova varka
 Manje vridi,
 Starče Sidi.

Od nimačkog polu marka!
Oj Pašiću, sve ti snove,
Da uzdržiš Staru Baku,

Na nogama,
Svim silama,

Uzaludne. Teši nove
I po danu i u mraku
Pidistale

Iz ebana, iz mramora!
Zar ne vidiš? Puca Zora!

Sa istoka Sunce sjaje,
Obasiva već nam žale,
Sluša naše uzdisaje,

I nas tiši :

„Svi će miši,

„Što sad grizu

„Svaku mizu,

„Jednoć grizti same sebe!

Oj, Pašiću, spoznaj sebe,

Okreni se pram Istoku,

Gledaj Sunce na visoku,

I njegove motri zrake!

Sve su pune slavskog čara,

Sve su pune slavské moći,

Svakog nama nose dara!

I njihove kada oči,

K nama niže,

Dodju bliže —

Nestati će svih nam Zala,

Nestati će svake Svrake,

Nestati će Radikala —

Nestati će tvoje Bake.

Balkanski Vuk.

Ne će puška na rod pucat,

U kojemu bude kucat,

Srce sedam republika!

Uzalud ti buka, vikā.

Uzalud ti tvoja muka,

Ti balkanskog ne ćeš Vuka

Udaviti. On je jači,

A ko jači, taj i kvači.

I tebe će zakvačiti,

Silna Brado,

I tebe će zadaviti,

Kad se ni sam budeš nado,

A Tvoje će silno stado
Razpršit se, sve bez traga,
Kuneć tebe starog vraga,
Da si njega prevario!

Oj, Pašiću, zdravo bio!

Pokrsti se i ne bisai,

Svi su tvoji klanci tisni,

Što ćeš u tvom čor-sokaku?

Poznamo te svi u dlaku!

A zagrli Mladu Divu,

Ne držimo — ama ništa,

Ona morskoj plini sličī,

Zavest može još nevišta.

Pokrsti se i okreni

Ledja Tvojoj Staroj Ženi,

A zagrli Mladu Divu,

Liubi njenu kosu sivu.

Mlada će ti polet dati,

Lovor-vince ti ćeš brati;

A od Stare Babetine,

Priživile Ženetine,

Šta imadeš?

Sam neznadeš!

Pokrsti se, ljubi Mladu

Uzor-Diklu

Na Balkanu niklu!

Ljubi Divu — Roda Nadu!

I privedi Nju k oltaru,

Seljačkome na samaru,

Kum ću Stari Njezin biti,

Vinac Slave — Njoj ća sviti!

Dodji, Vilo, ti u Zoru ranu

Složi braću na gordom Balkanu!

Posij Simé Ljubavi i Sloge,

A ti Rode ustani na noge,

Veseli se sada bez prestanka,

Vidovdanska ne treba ti stranka.

Doć će danak vladati će Slogā,

Izmedj braće hrvatskoga Roda,

Uhvajmo se u živoga Boga!

Rad Radića doniti će Ploda.

Srbijancim, Hrvatima

I Slovencim, braći svima.

Bog poživi svakog brata

I Slovenca i Srbina.

Dva junačka majčin-sina,

Koji ljube Rod Hrvata,
A proklete da su glave,
Rad prolazne koje slave,
Gniče, Pale, Grde, Mlate
Sve Hrvate!

Proklet svaki izdajica,
Proklet svaki poturica,
Proklet svaki ulizica,
Proklet svaki ubojica
Svoga Roda i Plemena
Na sve vike i vrimenta.
Složi, Vilo, sve Hrvate
Da se slogom Zmaja riše,
Koji hoće da ih briše.....
Neka slogom rad pozlate
Svojih predja i didova,
Na čast Rodu svih Vikova!
Braćo Srbi, dojte amo,
Da mi kolo zaigramo,
Sloge, bratstva
Izmedj srbstva i hrvatstva,
Da utremo put ljubavi
I na Drini i na Savi;
Da smrsimo sve kumire,
Što se medju nama šire;
Da slomimo sve linije
Dosadašnje korupcije;
Da zidamo bez okova
Dom ljubavi; neka nova
Svanu doba
Našoj duci svē do groba!

Kanimo se mržnje, svadja,
Kanimo se razmirica,
Pašićevih trica,
Prije neg nam naša Ladja,
U morskoj dubini,
Ne potone na pučini!

Posveta.

Ajde, Vilo, k meni leti,
Ovaj kamén ti posveti.
Vila dodje s Velebita,
U ruci joj cviča kita,
Vila usta sad otvora
U sve glase progovora:
„Prahu, Dahu Svih Junaka
„Što Su Pali Na Balkanu,
„Da Od Bečkih Narod Svraka
„Oslobode Na Mejdanu;
„Što Ljubljahu Domovinu —
„Ovaj Kamen Na Spominu!
„Um, Srcu Svih Prvaka,
„Što Se Bore Na Balkanu,
„Da Od Novih Narod Svraka
„Oslobode Na Mejdanu,
„Koji Ljube Domovinu,
„Ovaj Kamen Na Spominu!
„Mrtvim Slava, Živim Dika
„Neka Bude Na Balkanu,
„U Svakome Bratskom Stanu
„Savez Sedam Republika.



Zive rane fra Mije Kotaraša.

Spivao : Starac Mijo.

Još Danica ne pokaza lica
Na svemiru više sinjskog polja,
A fra Mijo Kotaraš se diže
Sa družinom iz krajine sinjske,
Fra Andjelom Frankićem

[junakom,
Sa glavarom Bilandžićem

[Markom,
I sa Matom Milovanovićem,
Na put dugi preko kršne Like
Do Zagreba, srca svih Hrvata,
Da se Bogu Višnjemu poklone,
Na kongresu euharističkom,
I da vape pomoći od Boga,
Svomu-Rodu, najnovijem Robu,
U sred srca kulturne Evrope!

*

Kad su druzi u Vrliku stigli
Pozdraviše Dogan Plazoniće,
Mudre glave vrličke krajine
I čuvare hrvatskoga roda,
Na ograncim Dinare planine.
Pa kada se malko odmoriše,
Put nastave veselo i zdravo,
Prama Kninu hrvatskomu gradu.
Kad začuše da će u Knin doći
Otac Jere, biskup Šibenika,
I crkovni pastir Dalmacije,
Od Trogira do Starogagrada,
Vrhu stare obrovačke kule,
Gdi su nekoć hrvatski knezovi,

Na Jadranu čuvali obalu
Od navale mletačkoga Lava.

*

Kad se druzi dohvatīše Knina
I vidiše hrvatsku tvrdjavu,
Positiše Luigja Maruna,
Sidog Starca, virnoga čuvara,
Hrvatskih nam starih uspomena
U prvome muzeju u gradu,
Koji no se sa kostreći hrani
I na ploči od kamena spava,
Da na grlu i na svomu tilu,
On prištedi dvadeset dinara,
Da ih troši za kopanjē stina,
U dubokoj zemlji zakopanih,
Na kojima čita povist našu,
Kad su diljem kršne Dalmacije
Kraljevali hrvatski vladari
I branili ovo golo stinje
Od Mlečića, ljutih provalnika.

*

Kad fra Luigj' svoju braću
[spazi,
On im širom sva otvori vrata
I vodi ih pokraj svih kamena,
Naše Slave, stare uspomene,
A fra Mijo Kotaraš im rekne :
„Draga braćo, poskidajmo kape,
„Poklon' mo se hrvatskom
[Muzeju,

„Koji čuva naše spomenike,
„Iz povisti istine života!“

Kotoraša druzi saslušaje,
Poskidaše crven-kape s glave,
Pozdraviše kninske iskopine,
Spomenike hrvatske prošlosti,
Koje čuva fra Luigji Marun,
Ko zenice u obadva oka.
Medju njima od kamena glava,
Ša četiri okorita lica,
Što gledaju sva četiri vitra,
A slika su Boga od Svevida,
Koja no se kod Skradina našla,
U blizini brda od Svevida,
Još iz doba prije pokrštenja,
Kad Hrvati držahu Kumire,
Za bogove svoje odabrane.
Do Svevida nalazi se komad
Jednog praga od divotne zgrade,
U tvrdjavi na pogled od Knina.
U kojoj su u sedmomi stoliću
Stanovali hrvatski knezovi,
Kako to je uglavio tačno
Artur Evan, historik engleski,
Za svojega boravka u Kninu,
A da nije ustanovit mogo
Ime, pleme hrvatskih knezova,
Koji no su u tvrdjavi kninskoj
Ostavili bogatstvo i kosti.
A da još se nemože ih naći,
Gdi tu leže i na kojem mistu
Počivaju hrvatski knezovi,
Obkoljeni od Srbalja braće,
Koji su se u Knin naselili,
Kad bižahu ispred Osmanlija
Iz Srbije i s Kosova polja,
I iz brdâ Novoga Pazara.

„Ovo ovdî“ — rič prihvati

[Marun —

„Ulomci su slikovita pisma,
„Virojatno ona vrst pismena,
„Što Hrvati rabili su stari
„I o kojim isprave govore,
„Da se zovu hirografe proprje,
„Unikum su kod Južnih
[Slavena,

„Koje do sad svitska povist
[znade.

„Ovaj Kamen — pokazujuć
[rukom —

„Ulomak je kneza Trpimira,
„Iz devetog stolića po Kristu,
„A nadpis je od Zdeslava
[Kneza,

„Koji no je pokušao prvi,
„Da sidini sve Južne Slavene,
„Radšta su ga ubili Romani.

„Ovaj ovdî sarkofag sa
[mrtvim

„Ostancima i ostrugam zlatnim,
„Izvanredna majstorska je radja,
„Jedna ridkost arhološkog rada,
„Uz njega je privisak od zlata,
„Sve suhoga, spleten u žicama,
„Kojega je pokojnik o vratu
„Za života nosio na diku,
„Knina Grada i hrvatskog Roda.
„Učenjaci nagadjaju zgodno,
„Da je ovo Zdeslavova raka.
„Ovaj kamen spomenik je

[slavni

„Pobožnoga Branimira Kneza,
„Koji zgradi Piramatovcima
„Crkvu Božju na vičnu spominu
„Supruga mu, divne božje žene,
„Pri svršetku devetog stolića.
„Ova ploča okrugla i hladna,
„Spomenik je Mutimira Kneza,
„On je dao sagraditi crkvu
„Na Kosovu dalmatinskom

[ravnom.

„A ovo su ovdî spomenici,
„Poznatoga Budimira Kneza,
„A kasnijeg Tomislava Kralja.
„Tu spomenik hrvatskoga vodje
„Svetoslava, a do njega stoji
„Spomen-kamen slavnog

[Držislava

„Koga povist *Dux Magnus*

[naziva.

„Ovi spomen, Zvonimira Kralja
„Četrnestog izklesan stolića,
„Posli smrti tri stotine lita,

„Dokaz jasni, kod starih Hrvata
 „Da je dugo tradicija bila,
 „Za vladare svoga roda živa.
 „Ovdi starih Hrvata oružje,
 „Razne vrsti uspomene krasne,
 „Iz vremena narodne Slobode.
 „Tu su koplja, sikire, strilice,
 „Razni mači, teški buzdovani.
 „Ovdi zbirka kakve nigdi nema,
 „Naušnica, mendjuša, prstena,
 „Sve od srmè i suhoga zlata.
 „Ovi drugi ulomci su razni
 „U Kninskomu iskopani polju,
 „Spomenici hrvatske povisti.

To izusti fra Luigji Marun,
 A suza mu niz lice poteče,
 Kad se siti, da su niki ludi,
 Iz potaje pokušati htili,
 Uništiti muzeum hrvatski.
 Sa svim starim u njem
 [spomenicim.]

*
 Kad se druži Mije Kotaraša
 Nagledali hrvatskih starina,
 Otidoše šibenskome divu,
 Rajskom Sinu Mileti Biskupu,
 Koga ljube šibenski težaci,
 Koga štiju šibenska gospoda,
 Koga časte fratri i popovi,
 A radnici kao čaču vole,
 Siromasi kome ljube skuta,
 Kao prvom siromahu grada,
 Koji jedva da živiti može,
 S onom platom što Beograd

[daje,
 Od dinara dvista i pedeset,
 Za trideset u misecu dana.

Čim fra Mijo ugleda Biskupa,
 Klanja mu se do zemljice crne,
 I ljubi mu zlatnoga prstena,
 Što ga nosi na desnicu ruci,
 Pa ga moli da blagoslov sveti,
 On udili vrhu kninskog polja,
 Da urodi okolica kninska,
 Dobrim rodnom, i bogatim

[plodom,

Te da narod ne bude gladovat,
 Preko zime i prolića bajna,
 Ko no što je gladovao bidan,
 Dva prolića i tri tužne zime,
 Kada nije imao ni pure,
 Da za usne za sedam miseca,
 Već se bidan davio troskotom,
 Gledajući gdi mu dica mriju,
 Sve od gladi a na božjoj Pravdi,
 A da niko pomoći mu nije
 Niti znao, i niti hotio.

*
 Sluša Biskup što fra Mijo
 [zbori,
 Budno sluša, a srce mu puca
 Sve od boli i podiže Ruku,
 Da Blagoslov božiji podili,
 Vrh kninskoga širokoga polja,
 Da urodi jàrovom pšenicom,
 Zobi, ječmom, kukuruzom
 [malim,

Od kojeg se sladka pura vari;
 Da Bog dade potihu kišicu,
 Da natopi livade i vrtle,
 Da povrće nabuži i trava,
 Hrana blagu i kršćenim glavam;
 Da Bog čuva kninskoga seljaka,
 Pravoslavne i kršćanske vire,
 Od nevire, grada, leda, mraza;
 Da mu čuva bujne vinograde,
 Crnog luga i gamadi svake;
 Svaka loza da po deset grozda
 Baci teških od dvi oke i pò,

*
 Kada Biskup blagoslov podili,
 Kotarašu zasuzi se oko
 Od radosti i veselja pusta,
 On poljubi biskupovu ruku,
 Koga nakog blagoslova dili,
 Pa podigne oči prama nebu,
 Do pristolja nebeskoga Čajka,
 I zavapi iz dubine srca:
 „Dobri Bože Ti usliši molbu,
 „Tvoga sluge šibenskog pastira
 „Fra Milete Oca Jerolima!

**Specijalna tvornica čeličnih zavojnih kapaka, roleta, roloa,
jeklenih roleta, rebrenica, Stahirolibalken**

Prva i najmodernija u kraljevini Srba, Hrvat. i Slovenaca

TVORNICA

drvenih kapaka (Holzrollbalken) . . .
škarastih rešetka (System Bostwick)
sunčanih zastora (Sonnenplachen) . . .
platnenih roleta (Gralrolleten) . . .
kockastih prozirnih kapaka . . .
Cerberus patent brave protiv provale

MIRKO BENIĆ, ZAGREB

POSLOVNICA: OPATOVINA 11 — TELEFON 9-98 — TVORNICA: FIJANOVA 19
BRZOJAVNI NASLOV: KAPAK, ZAGREB.

„IDEAL“

TVORNICA ŠEŠIRA — ZAGREB

Tvornica Ilica br. 63
Prodavaonica Ilica br. 100

Brzjavi: IDEAL — ZAGREB
Konto pošt. ček. ureda br. 34.572

JEFTINE CIENE: Veliki izbor muških i ženskih Šešira i Kapa
na malo i veliko.

Stručna Izradba moderniziranja muških i ženskih šešira po najnovijim modelima.
Poslužba solidna. — Prvovrstna roba, nezaostaje od
inozemske izradbe.

HRVATSKI JAVNI BILJEŽNIK U SJEVERNOJ AMERICI

PETAR REŠKOVAC

1526 PAGE ST., N. S. PITTSBURGH, PA.

Zastupam u svima ostavinskim i inim poslovima i raspravama.
Utjerivam otštete za nastradale i poginule u Americi, kao i
osmrtnine za umrle u svim slučajevima. Izradjujem sve pravne
i ine dokumente za sve one, koji žele doputovati u Ameriku, ako
u Americi imaju svoje rodbine, koja će se za njih pobrinuti. U
svakom slučaju izvolite se obratiti na mene. Toplo se preporu-
čam zainteresovanome narodu.

PAPIR

I
PISAĆI
MATERIJAL

„JADRAN“, Dane Singer i drug
ZAGREB, Frankopanska 8 i Prilaz 31.

Papir i pisaći materijal na veliko.
Tvornička proizvodnja: trgovačkih
knjiga, notesa, prepisnih knjiga,
teka, zadaćenica, računa, risaćih
blokova, registratora i fascikla za
odlaganje spisa,

Božićni nakit u velikom izboru.

